

izvirni znanstveni članek

UDK: 811.163.6'373.231:811.111

**SPOSOJANJE ANGLEŠKIH OSEBNIH IMEN NA SLOVENSKEM:
SOCIO-PRAGMATIČNI VIDIK****Eva Sicerl**

Filozofska fakulteta Univerze v Ljubljani, Slovenija

Keywords: pragmatic borrowing, English, Slovene, personal names

Abstract: The article aims to address the issue of a growing tendency of Slovene native speakers towards borrowing English personal names when naming their newborns. Data supplied by the Statistical Office of the Republic of Slovenia (SURs) confirm that foreign (and, with that, English) names have increased in the past decades. Statistical lists compiled for the 1961-1970 decade and the 2001-2015 period illustrate how in the case of personal names, 'exoticisms' (e.g. *Alex*, *Liam*, *Nick*, *Ruby*, and *Zoe*, listed among the most popular 200 first names in the 2001-2015 period) compete with name forms that have been adapted and nativised long ago (e.g. *Robert*), or are currently being introduced for the first time into Slovene. The influx of name borrowings is discussed from the point of view of pragmatic borrowing as advocated by G. Andersen (2014). A historical overview of the borrowing of English personal names into Slovene is given, and the role of English as the model discussed. Such pragmatically borrowed items carry significant sociolinguistic signals about the borrowers' attitudes, and these are analysed, based on questionnaires completed by parents of children aged 2-6. The cultural significance of English influence is thus sought to be evaluated.

Ključne besede: pragmatično sposojanje, angleščina, slovenščina, osebna imena

Izvleček: Prispevek želi osvetliti težnjo slovenskih staršev po poimenovanju svojih otrok z imeni, ki so sposojena iz angleščine. Podatki, zbrani pri Statističnem uradu Republike Slovenije (SURs), potrjujejo, da se je v preteklih desetletjih povečal vnos tujejezičnih (in s tem tudi angleških) osebnih imen. Primerjava statističnih seznamov najpogostejših imen za novorojence za obdobji 1961-1970 in 2001-2015 pokaže, kako v primeru osebnih imen eksotizmi (npr. *Alex*, *Liam*, *Nick*, *Ruby* in *Zoe*, ki jih najdemo med dvesto najbolj priljubljenimi imeni za zadnje statistično obdobje) tekmujejo z imeni, ki so bila prevzeta in podomačena pred mnogimi leti (npr. *Robert*). Vnos sposojenih imen obravnavamo z vidika pragmatičnega sposojanja, kot to opisuje in razvija G. Andersen (2014). Podan je kratek zgodovinski pregled sposojanja angleških osebnih imen v slovenščino ter opisana vloga angleščine kot jezika dajalca.

Takšne pragmatično sposojene prvine kažejo tudi pomembne sociolingvistične značilnosti sposojevalcev ter posebnosti njihovega odnosa do obeh jezikov. Le-te skušamo analizirati s pomočjo vprašalnika, ki so ga izpolnjevali starši vrtčevskih otrok, in pri tem ovrednotiti kulturološki pomen angleškega jezikovnega vpliva na Slovenskem.

1. Uvod

V zadnjih desetletjih je v Sloveniji opazna težnja po poimenovanju novorojenih otrok s tujimi ali tuje zvenceimi imeni (prim. npr. Lenarčič 2012, Sicherl 2015); zdi se, da pri tem nekoliko izstopajo osebna imena angleškega izvora ali zvena. Zlasti nekako od sedemdesetih let prejšnjega stoletja dalje se je nabor imen, ki se zdi za prejšnja obdobja glede na statistične sezname, ki jih ureja Statistični urad Republike Slovenije (v nadaljevanju: SURS), dokaj statičen, začel spreminjati. V zadnjih desetletjih je novih osebnih imen vedno več in kot pri vsakem močnem vdoru tujejezičnih besed doslej je to privedlo do nekakšne razcepljenosti slovenske javnosti. Na enem polu imamo zagovornike vnosa novih osebnih imen, ki v tem vidijo kreativnost, modnost in enkratnost, na drugem pa nasprotnike, ki takšnim staršem očitajo (jezikovno) pačenje in pomanjkanje identitete. V pričujoči razpravi ne želimo soditi o tem, kaj je prav in kaj narobe, pač pa čim bolj nevtrarno osvetliti ta pojav s socio-pragmatičnega vidika. Sam pojav sposojanja iz tujih jezikov je seveda že dolgo prisoten in z njim puristične težnje jezikovno osveščene delo govorcev. Vendar pa je ta primer vendarle nekoliko drugačen, saj gre za osebno ime, ki je v uporabi vsak dan in ki posameznika zaznamuje za vse življenje; pri imenih torej ne gre le za občasno rabljeno sposojenko iz tujega jezika, s katero govorec le nekoliko »popestri« svoje besedišče.

Odločitev staršev za otrokovo ime je vedno preiščljena in z njo lahko pride do izraza narodna, pogosto pa tudi verska pripadnost staršev in otroka. V slovenskem jezikovnem prostoru tako obstaja vrsta izvirmih imen, katerih etimologija je nedvomno slovenska (npr. *Mojca, Ajda, Bor*). Poleg teh imen pa slovenski starši izbirajo še med mnogimi imeni, ki si jih je slovenski jezik že v preteklosti sposodil iz drugih virov in kjer se tujejezičnega izvora (npr. germanskega, romanskega, latinskega ali slovanskega) pravzaprav sploh ne zavedamo (npr. *Albert, Roman, Aleš, Igor*). Izstopajo pa novejšje sposojenke, ki so bile pred desetletji še neznane in se jih zato drži pridih tujosti, modnosti ali prestižnosti. Statistični sezname SURS dokazujejo, da so med leti 1981 in 1990 med dvesto najbolj pogostih imen za novorojence v Sloveniji prišla imena kot *Robert/Robi, Alen/Alan, Elvis, Patrik, Diana, Lana, Samanta* in *Sabrina*. Naj ob tem takoj omenimo, da etimološko gledano ta imena niso

vedno angleškega izvora¹, je pa pri njihovi razširitvi gotovo odigrala pomembno vlogo anglo-ameriška kultura. V naslednjem desetletju (1991-2000) je prišlo do novega »vdora« potencialno angleških imen, kot so *Kevin, Vanesa/Vanessa, Tara, Alex/Alexander, Kim, Patrick, Melani/Melanie, Neli, Sarah* in *Nick*, med dvesto najpogostejših imen, pri čemer so na tem seznamu še vedno vztrajali *Diana, Samanta, Alan* in *Sabrina*. Statistični podatki za naslednje obdobje (2001-2015) med dvesto najbolj priljubljenih imen za otroke dodajo še imena kot *Zara, Liam, Ian* in *Emma*. Če je poimenovanje novorojenca eden najbolj intimnih dogodkov v življenju neke družine, se nehote postavi vprašanje, zakaj toliko staršev na Slovenskem čuti potrebo, da v to dejanje vplete neko tujejezično prvino?

V nadaljevanju bomo pod 2. predstavili cilje pričujoče socio-pragmatične raziskave ter predstavili metodologijo dela. Podatke smo črpali iz statističnih preglednic, ki jih objavlja SURS, teoretično pa smo se opirali na dognanja pragmatičnega sposojanja, kot to razvija G. Andersen (2014).

2. Metodologija in cilji raziskave

SURS že od leta 1931 zbira statistične podatke o osebnih imenih, ki so v rabi na Slovenskem (dostopno na <https://www.stat.si/ImenaRojstva/sl>). Iskalnik omogoča iskanje po bazi podatkov glede na spol imenovanca, pogostost določenega imena, pogostost le-tega v določenem obdobju in regionalno razširjenost nekega imena. Te preglednice lahko najprej uporabimo za potrditev domneve, ali je dejansko prišlo do bolj pogostega poimenovanja otrok s tujimi imeni v primerjavi s trendi poimenovanj v preteklosti. Tako bomo statistične podatke za desetletje 1961-1970 primerjali s podatki za obdobje 2001-2015, pri tem pa upoštevali dvesto najbolj pogostih imen za dečke in deklice za vsako teh obdobj. Pri tem bomo imena razvrstili glede na njihovo »tujost«, ločili bomo torej izvorna slovenska ali popolnoma podomačena osebna imena od tujih, še ne popolnoma podomačenih imen. V drugem koraku želimo ugotoviti, v kolikšni meri je za vnos novih imen odgovoren angleški jezikovni vpliv in ali ta imena potencialno lahko ogrožajo in izpodrinejo tradicionalna slovenska imena. Nenazadnje pa bomo skušali ugotoviti, ali starše, ki so jim ljubša tuja imena od domačih, povezujejo kakšne sociološke značilnosti in kakšni so bili njihovi razlogi za izbor angleških oz. angleško zvenečih imen. V ta namen bomo analizirali vprašalnik, ki so ga izpolnili starši vrtčevskih otrok, in skušali izluščiti nekaj

¹ Glede kriterijev za vključitev med imena angleškega izvora, gl. 4. Kljub temu je raziskovalcu pogosto težko določiti izvor imena: trenutno priljubljeni imeni *Max* in *Alex* bi bili lahko prevzeti iz angleščine ali nemščine, na vnos imena *Laura* bi lahko vplivali tako sosednja italijanščina kot angleščina.

skupnih sociolingvističnih stališč teh sposojevalcev.

Teoretično osnovo naše raziskave najdemo pri pragmatičnem sposojanju, kot to imenuje Andersen (2014). Čeprav proces sposojanja iz angleščine v različne druge jezike jezikoslovci preučujejo že od petdesetih let prejšnjega stoletja dalje (npr. Haugen 1950, Weinreich 1953), se je šele v zadnjih desetletjih raziskovanje anglicizmov preusmerilo od zgolj leksike tudi na pragmatične in slogovne prvine sposojanja (gl. npr. Prince 1988, Onysko 2009, Treffers-Daller 2010). V današnjem jezikoslovju je tako že splošno sprejeto, da lahko sposojenke izražajo tudi široko paleto slogovnih in pragmatičnih učinkov (gl. Onysko in Winter-Froemel 2011: 1550). Doslej se je večina pragmatičnih raziskav anglicizmov sicer osredotočala na sposojanje medmetov ali katerih drugih diskurzivnih prvin (prim. npr. pregled ustrezne literature pri Andersen 2014: 17 ff), Andersen pa se zavzema za širšo definicijo pragmatičnega sposojanja, ki bi vključevalo tudi odnos samih govorcev do obeh jezikov, pri čemer bi upoštevali tako »sociolingvistične vidike« kot tudi »relevantne demografske napovedi ter dejavnike kot register in slog« (gl. Andersen 2014: 18, 24).

Preusmeritev k pragmatičnim vidikom sposojanja je privedla do raziskav izvenbesedilnih dejavnikov, ki motivirajo rabo sposojenih leksemov; mednje Andersen prišteva »stališča, simbolno vrednost in prestiž, ki ga govorci povezujejo s kulturo izvornega jezika« (Andersen 2014: 21). Tako pragmatično sposojene prvine izražajo tudi odnos sposojevalca tako do jezika dajalca kot tudi do lastnega jezika. Za angleščino v slovenskem prostoru lahko danes trdimo, da je kljub pomanjkanju neposrednega stika med samimi govorci zaradi popularne kulture vendarle stalno prisotna. S sposojanjem ne le navadnih angleških leksemov, pač pa tudi osebnih imen, govorci slovenščine sodelujejo v nekakšnem globalizacijskem procesu (prim. Buchstaller 2008: 26 in Fischer 2015), pri tem pa je treba poudariti, da takšno sposojanje v vsakem okolju poteka na poseben in lokalno specifičen način.

Kar nekaj študij o jezikovnem sposojanju (gl. pregled del v Onysko in Winter-Froemel 2011: 1551) razlikuje med t.im. potrebnimi sposojenkami in nepotrebnimi sposojenkami (angl. *necessary loans* in *luxury loans*), pri čemer je odločilno, ali jezik prejemnik že ima besedo, ki bi lahko veljala za pomensko ustreznico sposojene prvine. Seveda so imeli jezikoslovci pri tem razlikovanju v mislih predvsem navadne leksikalne sposojenke in ne osebnih imen. Vendar je tudi sposojanje osebnih imen povezano z jezikovno inovativnostjo, glavni motiv zanj pa lahko najdemo v prestižnem in modnem statusu kulture, ki je povezana z jezikom dajalcem. Vsesplošna razširjenost angleščine je tako vplivala na prakso poimenovanja otrok ne le v slovenskem prostoru, temveč po vsem svetu (prim. pregled različnih jezikov v Fischer 2015).

Če torej upoštevamo ogromno število ženskih in moških osebnih imen, ki v slovenskem prostoru že obstajajo in so čisto nezaznamovana, lahko vsak vnos novih, zaznamovanih oblik označimo za odvečnega. Motivacijo za izbor tujega imena je težko pojasniti le v strogo jezikovnih okvirih. Ko se starši odločijo za tuje ime, skušajo v svojo kulturo in okolje vnesti tudi del kulture jezika dajalca. Fischer (2015: 238) opaza, da »zavestno poimenovanje z imenom, vzetim iz angleško govorečega sveta, nakazuje pozitivno naravnani odnos do rabe angleščine in vrednot, ki jih z njo povezujemo«. Seveda sposojeno ime s pogosto rabo izgubi svojo zaznamovanost. To dokazujejo nekatere dvojnice v slovenščini, npr. *Patrik* in *Patrick*; prvi je že tako podomačen, da so ga slovenski starši »uvozili« znova v devetdesetih v tuji obliki *Patrick*². Razlogi za takšno sposojanje so sociolingvistično nadvse raznoliki, vendar je v slovenskem primeru najpomembnejši vpliv popularne kulture in medijev³. Tako dvojezičnost staršev sploh ni več predpogoj za sposojanje.

3. Kratek zgodovinski pregled sposojanja imen na Slovenskem

Pojav sposojanja osebnih imen seveda ni omejen le na slovenski jezikovni prostor, pač pa ga opažajo in komentirajo tudi drugod po Evropi in izven nje (prim. npr. Lenarčič 2012: 886, Gerhards in Hackenbroch 2000, Fischer 2015). Na Danskem so nekatere angleške oblike imen trenutno bolj priljubljene kot tradicionalne danske oblike istih imen; *William* je bilo leta 2014 najpogostejše ime za novorojence (www.dst.dk/en), starejša danska oblika *Vilhelm* je sicer po statističnih podatkih tudi priljubljena, vendar manj pogosta od angleške. Tradicionalno dansko ime *Henrik* je od leta 1985 vedno manj rabljeno pri novorojencih (vendar še vedno ostaja peto najpogostejše moško ime celotnega prebivalstva), izpodriva ga angleška oblika *Henry*, ki je postala izjemno priljubljena po letu 2011 (www.dst.dk/en).

Sposojanje imen ima v slovenski kulturi že dolgo tradicijo. Seveda so mnoga imena tujega izvora v tem prostoru prisotna že tako dolgo, da njihove tujosti ne opazimo več. Sem spadajo mnoga svetopisemska in svetniška imena, ki so popolnoma prilagojena slovenskemu jezikovnemu sistemu (npr. *Simon*, *Peter*, *Luka*, *Barbara*, *Tomaž*), v različnih oblikah pa obstajajo v večini drugih evropskih jezikov in deželah s krščansko tradicijo. Ravno tako so bila že pred stoletji sposojena in jezikovno popolnoma prilagojena nekatera nemška

² Podobne pare že podomačenih sposojenk in na novo vnesenih eksotizmov najdemo še pri: Zofija/Sofija in Sofia, Ela in Ella, Sara in Sarah.

³ Enak pojav opažajo tudi v ZDA in Veliki Britaniji: nova imena, ki se pojavljajo na vsakoletnih seznamih priljubljenih imen za dojenčke pogosto vsebujejo imena junakov iz popularnih filmov ali TV serij.

imena, ki pričajo o močnem nemškem kulturnem vplivu na praktično celotnem slovenskem ozemlju (npr. *Albert, Ernest, Karel, Ida, Erna, Irma*). Večino teh imen še najdemo med starejšo generacijo Slovencev, le redko pa so rabljena pri novorojencih (edina izjema pri tem je *Oto*, pri katerem statistika zaznava porast v zadnjih letih, prim. SURS). Medtem ko so se nemška oz. germanska imena pojavljala po vsej Sloveniji, pa so bile imenske sposojenke iz italijanščine in madžarščine še do nedavnega omejene na bodisi Primorsko ali Prekmurje (npr. *Ariana, Renato, Bruno, Franko; Aranka, Zoltan, Lajoš, Tibor*). Tudi nekatera imena klasičnega grškega ali latinskega izvora so prisotna že dolgo in popolnoma podomačena (npr. *Aleksander, Roman, Emilija, Dijana, Mohor, Ksenija, Irena*). Nekoliko kasneje je slovenščina začela prevzemati imena iz drugih slovanskih jezikov (npr. *Igor, Vanja, Uroš, Stanislav, Ivan, Nataša*); tudi ta so danes popolnoma podomačena in se govorci ne zavedajo njihovega tujega izvora. Nekatera teh imen so bila sposojena večkrat in so pravzaprav različice iste oblike (npr. *Nataša in Natalija*).

V zadnjih nekaj desetletjih, zlasti nekako od osemdesetih naprej, pa so se na seznamih imen novorojenih otrok v Sloveniji začela pojavljati povsem nova in prej neznana imena. Nekatera med njimi so že postala dokaj domača (npr. *Karin, Karmen, Ines, Ingrid, Ula, Arne*), nekatera pa ostajajo eksotična in tuja, še zlasti če vsebujejo tuje črke (npr. *Alex, Max* za razliko od že podomačenih *Aleks(ander), Maks(imiljan)*), zev (npr. *Mia, Dorian, Laura* namesto bolj podomačenih oblik *Mija, Dorijan, Lavra*), ali podvojitve soglasnika (npr. *Vanessa, Ulla, Ella, Emma*). Že nekaj desetletij je torej v slovenskem prostoru opazna težnja, da starši svoje otroke vedno pogosteje poimenujejo z netradicionalnimi tujezvenečimi imeni tujega videza. Druga opazna težnja je poimenovanje otrok s kratkimi, navadno tri- ali štiričrkovnimi imeni. Uveljavil pa se je tudi trend poimenovanja otrok z imeni, ki jih starši tvorijo sami in nimajo etimološke osnove (gl. tudi Lenarčič 2012: 891); s takimi imeni želijo starši poudariti enkratnost oz. unikatnost svojih otrok in so na to nemalo ponosni, ostaja pa vprašanje, ali se bodo ta individualna imena »prijela« ali pa čez nekaj časa izginila iz rabe (npr. imena kot *Nal, Amar, Nia, Din, Lian, Naj, Ajna, Nejla, Nej*, ki jih statistika zazna celo med dvesto najbolj priljubljenimi imeni za novorojence na Slovenskem v obdobju 2001-2015).

3.1 Vpliv angleščine na sposojanje osebnih imen

Vprašanje je, v kolikšni meri na sedanje trende pri poimenovanju otrok vplivajo tuje kulture in v kolikšni meri lahko te težnje pripišemo vplivu anglo-ameriške kulture kot ene tistih tujih kultur, ki v slovenskem okolju, pa tudi globalno, velja za prestižno. Domnevamo lahko, da na izbor imena pri

starših lahko vplivajo trenutno slavne osebnosti iz anglo-ameriške popularne kulture s poimenovanji svojih otrok, tako se na primer trend unikatnih imen pri hollywoodskih zvezdnikih ponovi pri slovenskih estradnikih (prim. npr. imena kot *Shiloh Nouvel* in *Maddox Chivan* v družini Angeline Jolie ter *Šajana* ali *Kanenas* za otroka dveh slovenskih pevcev) ter odzvanja med drugimi mladimi starši na Slovenskem⁴.

Kdaj je prišlo do prvega jezikovnega stika med angleščino in slovenščino je sicer težko natančno določiti. Vsekakor pa je ta jezikovni stik potekal posredno in na začetku zagotovo preko nemščine kot jezika posrednika. Nemščina je posredovala v vseh stoletjih pred pojavom množičnih medijev pri sposojanju iz angleščine v slovenščino in ta vpliv je še danes viden v izgovarjavi in zapisu nekaterih anglizmov, kot sta npr. *šprint/sprint* in *start/šart*:

angleško: *sprint* [sprɪnt]⁵ > nemško: *Sprint* [ʃprɪnt] > slovensko: *šprint* [ʃprɪnt]
angleško: *start* [stɑ:t] > nemško: *Start* [ʃtɑrt] > slovensko: *start/šart* [start/ʃart]

Nemški vpliv je opazen tudi pri osebnih imenih, ki so bila v slovenščino sposojena pred stoletji in katerih izvor je pravzaprav britanski. V primeru starih germanskih imen seveda lahko dopuščamo možnost, da so nekatera prišla v slovenščino iz kontinentalnih zahodno-germanskih dialektov ali da je njihov jezikovni razvoj potekal paralelno na obeh straneh Rokavskega preliva, kot npr. pri imenu *Robert* in različici *Rupert/Ruprecht*.

Verjetno je ena najstarejših imenskih sposojenk iz angleščine slovensko ime *Ožbalt* z različico *Ožbolt*, ki je v jezik prišla iz nemške oblike *Oswald*, tej pa lahko sledimo do angleškega imena *Oswald* in njegove staroangleške oblike *Osweald*.⁶ Ime je postalo popularno zaradi kralja Oswalda, ki je v 7. stoletju vladal britanski kraljevini Northumbriji. Kasneje so ga začeli častiti kot svetnika, kult sv. Osvalda pa se je v srednjem veku začel širiti z Britanskega otočja v zahodno in kasneje srednjo Evropo (gl. https://en.wikipedia.org/wiki/Oswald_of_Northumbria; datum dostopa oktober 2016). Na Štajerskem in Koroškem so temu svetniku posvetili nekaj cerkva že v 12. stoletju⁷, tako da upravičeno domnevamo, da je bilo ime dobro

⁴ Da se takšni vzorci poimenovanj prenašajo, delno potrjujejo tudi nekateri odgovori staršev v našem vprašalniku; tako sta se starša odločila za ime *Maximilian*, ker je isto ime izbral znan nogometaš za svojega sina.

⁵ V prispevku uporabljamo fonetični zapis Mednarodne fonetične zveze IPA.

⁶ Etimološke oblike imen so povzete po Hanks et al. (2006); Lenarčič (2012) in Keber (2008). Statistični podatki o pogostosti in regionalni razširjenosti imen znotraj Slovenije so povzeti po SURS.

⁷ Prva cerkev sv. Ožbalta na Jezerskem je iz 12. stol. (podatek dolgujem dr. Ferdinandu Šerbelju, zasebni pogovor avgusta 2015), krajevno ime Sv. Ožbalt ob Dravi pa je prvokrat omenjeno v

znano vsaj delu slovenskega prebivalstva. V slovenščini se je podomačeno ime *Ožbolt/Ožbalt* uspešno razvijalo naprej, nastale so različice *Ožbald/Ožbold/Osvald/Ozvald* ter skrajšane oblike *Ožbe/Ožbi/Ožbej*. Statistični podatki SURS kažejo, da so oblike *Ožbald/Ožbold/Ožbalt* sicer izjemno redke, se pa po letu 1991 pogosteje pri novorojencih pojavlja oblika *Ožbolt*, ki ostaja omejena na severni del države. Nekoč tradicionalna koroška oblika *Ožbej* z značilnim obrazilom pa se je po letu 1981 razširila po vsej Sloveniji in se po letu 2001 uvršča na 70. mesto najbolj priljubljenih imen za novorojence. Ime *Ožbej* danes med Slovenci velja za domače slovensko ime in je značilen primer imena, ki je bilo tako popolnoma prevzeto in podomačeno, da se je njegov prvotni izvor v celoti zabrisal. Poleg nekaterih drugih starejših sposojenih imen angleškega izvora (npr. *Edvard/Edi, Edita, Edvin*⁸ in delno *Patrik*⁹) so se na statističnih seznamih po letu 1960 začela pojavljati nova osebna imena. Mnoga med njimi so, gledano s sinhronega vidika, popolnoma poslovenjena in ustaljena (npr. *Robert, Alan, Kevin*). Njihova neproblematična pisna in izgovorna oblika in pogostost sta omogočili hitro integracijo v slovenski jezikovni sistem. Naj pri tem izpostavimo ravno ime *Robert*, ki je najuspešnejša angleška imenska sposojenka vseh časov. V slovenščini je oblika prisotna že pred letom 1930, izhaja pa iz nemškega, francoskega in angleškega imena *Robert* ali njegove latinizirane različice *Robertus* (< starovisokonemško: *Hrodebert*; staroangleško: *Hrēodbēorht, Hrodberht, Hrēodbēorð, Hrædbærð*,

urbarju Šentpavelskega samostana v Labotski dolini na Koroškem (http://www.kam.si/romarske_cerkve/ozbalt_ob_dravi.html, datum dostopa avgust 2015).

⁸ Imenu *Edvin* (ang. *Edwin*) sicer etimološko lahko sledimo do njegove staroangleške oblike *Eadwine*, vendar ga, tako kot *Edvarda* in *Edito*, sedanji slovenski govorci pravzaprav ne dojemajo kot angleško sposojenko. Kot druga svetniška imena so se tudi ta v preteklosti uspešno razširila po vsej katoliški Evropi. Pravzaprav je oblika *Edvin* očitno na novo zaživela med muslimanskim prebivalstvom v Sloveniji (prim. tudi Lenarčič 2012: 202); ti starši za svoje otroke pogosto izbirajo imena, ki so podobna tradicionalnim muslimanskim imenom in se pogosto začno z *Ed-* ali *El-* ali končajo z *-in* ali *-is*. O podobnem razvoju poročajo iz Francije (prim. Lenarčič 2012: 342), kjer starši arabskega rodu raje izberejo grško ime *Yannis/Yanis*, katerega oblika spominja na arabska imena (npr. *Enis*), da se izognejo tradicionalni katoliški različici *Jean*.

⁹ *Patrik*, ki prihaja iz angleške oblike *Patrick* (le-ta pa iz latinske *Patricius*), je bilo med Slovenci znano irsko svetniško ime, ki se je že stoletja dolgo pojavljalo v različnih pratikah in koledarjih, npr. pri Vodniku v letih 1795-1797 (prim. Lenarčič 2012: 201). Očitno pa ni bilo kaj dosti rabljeno kot osebno ime, saj se v statistikah pojavi šele po letu 1971. Nenadoma med 1981-1990 postane eno od bolj priljubljenih imen (SURS ga za to obdobje uvršča na 155. mesto po priljubljenosti), njegova privlačnost pa med starši očitno še narašča, saj ga v devetdesetih statistično najdemo na 50. mestu, v obdobju 2001-2015 pa celo na 31. mestu. Istočasno statistika zazna tudi nepodomačeno obliko *Patrick*, ki jo po letu 1991 statistika uvršča med 200 najbolj priljubljenih imen. Lenarčič (2012: 633) to nenadno priljubljenost med starši pripisuje ameriškem igralcu Patricku Swayzeju, katerega kariera je dosegla vrh v osemdesetih in devetdesetih letih prejšnjega stoletja.

Hradberð; starofrancosko: *Robert*). Ime je bilo med Slovenci znano že prej tudi v starejši obliki *Rupert* (iz germanske oblike *Hrodberht*), kar dokazujejo slovenska zemljepisna imena (npr. *Šentrupert*). Med leti 1961 in 1980 je bil *Robert* **četrto** najpogostejše ime za novorojence v Sloveniji, priljubljenost je sicer po letu 1980 nekoliko upadla, vendar se vedno uvršča med prvih dvesto imen za novorojence. Pogosto se pojavlja po vsej Sloveniji in je še vedno 19. najpogostejše moško ime celotnega prebivalstva. Po letu 1971 je po vsej Sloveniji zelo priljubljena tudi krajšava *Robi*. Leta 1961 je statistika prvič zaznala tudi različico *Robin*, ki se v zadnjem času sicer redko pojavlja tudi kot žensko ime.

So se pa v zadnjih desetletjih pojavila na Slovenskem tudi imena angleškega izvora, ki ostajajo tuja in »eksotična« v ušesih večine slovenskih govorcev (npr. *Zoe*, *Rubi*, *Liam*, *Ian*). Njihova pisna in/ali (iz)govorna oblika lahko nekaterim domačim govorcem povzroča težave in njihova podomačitev je zato vprašljiva, kar upošteevamo tudi pri kvantitativni primerjavi pod 4. Mednje prištevamo tudi imena, ki jim lahko le pogojno pripišemo angleški izvor, ker so prvotno sicer keltska (npr. *Liam*, *Alan*, *Ian*, *Kevin*, *Tara*), vendar so bila v slovenščino prevzeta v svoji anglizirani obliki. V praktično vseh primerih imenskega sposojanja zadnjih desetletij je na priljubljenost določenega imena vplivala prestižna anglo-ameriška kultura, pogosto pa slavna osebnost iz te kulture podprta z močno medijsko prisotnostjo (npr. *Elvis*¹⁰, *Diana*, *Kevin*, *Patrick*).

Glede na že omenjeno težnjo mladih staršev po poimenovanju otrok s kratkimi imeni je pri nekaterih imenih težko opredeliti, ali so trenutno priljubljene kratke oblike izpeljane iz že znanih in ustaljenih imen tudi posledica vpliva angleščine. Zelo priljubljeno ime *Nik* je tako lahko krajšava že dolgo podomačenih *Nikolaj/Niko*, ali pa ustvarjen po vzorcu angleške oblike *Nick*. Podobno je *Tim* lahko okrajšano iz svetopisemskega *Timotej*, ali posnemano po angleškem imenu *Tim*, oblika *Tom* pa okrajšana iz že tradicionalnega *Tomaž/Tomi* ali posneta po angleškem imenu *Tom*.

3.2 Jezikovna podomačitev angleških imen v slovenščini

Za podomačevanje angleških osebnih imen na splošno veljajo enaka pravila kot za vse druge anglizme. Ker pa naj bi ta imena kot prestižne sposojenke

¹⁰ Tudi *Elvis* ima kot imenska sposojenka zanimiv razvoj (etimologija imena je sicer precej zabrisana, vendar nekateri viri navajajo izvor v irski obliki *Ailbhe*). Kot moško ime ga slovenska statistika prvič zazna med 1961 in 1970, kar lahko pripišemo priljubljenosti ameriškega pevca med leti 1953 in 1970. Kasneje, zlasti v devetdesetih letih (torej precej po pevčevi smrti leta 1977), pa se ime povzpne celo na 62. mesto med priljubljenimi imeni novorojencev na Slovenskem. Očitno se je ime priljubilo v Sloveniji živečim muslimanskim staršem (o razlogih prim. op. 8 o imenu *Edvin*), saj tudi njegova regionalna razširjenost sovпада z gostoto muslimanskega prebivalstva v Sloveniji (npr. Zasavje in Obala).

ohranila nekaj svoje tujosti, se v nekaterih vidikih podomačevanju upirajo. Večina sposojenih angleških osebnih imen je popolnoma podomačenih in posledično integriranih v slovenski jezikovni sistem. To je pravzaprav pričakovano, saj osebno ime rabimo vsakodnevno in pogostost rabe privede do tega, da se tujost imena sčasoma zabriše; takšna imena izgovarjamo, pišemo in sklanjamo kot vsako drugo slovensko ime (o težavnih primerih gl. Ilc in Stopar 2004). Takšne so vse stare sposojenke (npr. *Robert, Edvin, Edita*), pa tudi nekaj novejših, kadar njihova oblika omogoča neproblematično izgovarjavo in črkovanje (npr. *Kevin, Lana, Sabrina, Zara*). Tako se sposojena ženska imena na *-a* (*Sabrina, Lana*) sklanjajo po prvi ženski sklanjatvi (npr. im. *Sabrin-a* – rod. *Sabrin-e*). Sposojena ženska imena, ki se ne končajo na *-a*, pa sklanjamo po tretji ženski sklanjatvi brez končnic. Nekatera teh ženskih imen so v slovenščini že dolgo v rabi (npr. *Karmen, Lili, Iris, Doris*) in tudi nove pridobitve angleškega izvora, kot so *Zoe, Kim, Erin, Melani*, se sklanjajo po istem vzorcu. Moška imena se v slovenščini oblikoslovno ravna po prvi moški sklanjatvi, tista na *-a* pa tudi po drugi moški sklanjatvi (npr. *Luka, Miha*). Za vsa iz angleščine sposojena moška imena velja, da se sklanjajo po prvi moški sklanjatvi (npr. im. *Patrik-0* – rod. *Patrik-a*). Skrajšane oblike imen, ki se končajo na samoglasnik *-i*, pred končnim sklonilom v neimenovalniških sklonih dodajo še *-j* (npr. rod. *Robi-j-a, Edi-j-a*).

Glasoslovna podomačitev angleških imen včasih ostane nepopolna pri nekaterih nedavnih sposojenkah, saj le-te s svojim tujim zvenom tako ostanejo moderne in prestižne. Vendar je tudi tu opaziti težnjo k popolni glasoslovni podomačitvi, pri čemer posamezne angleške foneme nadomeščamo z najbližjimi fonemi slovenskega glasoslovja. Zapis pa je za slovenske govorce še vedno odločilnega pomena za izgovarjavo imenske sposojenke, ker ima v slovenščini pač vsak grafem praviloma svoj izgovor in predstavlja en fonem. Zato se fonološka oblika sposojenega imena pogosto oblikuje glede na pisno obliko in ne na originalni izgovor imena. Kljub temu lahko pričakujemo, da bodo slovenski govorci obliki *Melani* in *Melanie* izgovarjali popolnoma enako, ter da bo izgovarjava različic *Samantha* in *Samanta* enaka, saj slovensko glasoslovje ne pozna zobnega pripornika in ga pri transfonemizaciji nadomešča z najbližjim ustreznim fonemom /t/. Še najbolj opazne so razlike pri izgovoru samoglasnikov. Tako v knjižni slovenščini angleški polodprti /e/ navadno zamenjuje ozki /e/, angleški srednji in (pol)zaprti /i/ zamenjuje sprednji ozki /i/, polglasnik /ə/ pa zamenjuje /a/: *Melanie* ['meləni] > ['melani], *Kevin* ['kevin] > ['kevin], *Ella* ['elə] > ['ela]. Pojavljajo pa se tudi različice s širokim /ɛ/, ki so bodisi dialektalno pogojene ali pa posledica tega, da vedno več slovenskih govorcev pozna tudi originalno izgovarjavo teh imen (npr. ['melani], ['kevin], ['ɛla]).

Tudi izgovor angleškega dvoglasnika se spremeni: angleški /ɪə/ se nadomešča s skupino /ija/, npr. *Liam* [lɪəm] > ['lijam]; *Ian* [ɪən] > ['ijan].

Od vseh ravni se podomačitvi najbolj upirajo nekatera pisne oblike modnih prestižnih imen zadnjih let. To je pravzaprav razumljivo, če upoštevamo, da se starši za tuje ime odločijo ravno zato, da bi otrok s svojim imenom izstopal iz okolice, zato zapisi kot *Max* namesto *Maks*, *Lucas* namesto *Luka(s)*, *Ella* namesto *Ela*.

4. Statistična primerjava

Da bi lahko potrdili, ali se je v zadnjem času v slovenskem prostoru dejansko povečala oz. razširila raba tujih in tujezvenceh imen v primerjavi s preteklimi trendi, smo primerjali statistične podatke SURS za obdobje 1961-1970 s podatki za obdobje 2001-2015. Pri tem smo analizirali dvesto najbolj pogostih imen za deklice in dečke za vsako obdobje glede na njihovo tujost oz. podomačenost, torej izvorno slovenska in popolnoma podomačena imena proti tujim, še ne podomačenim imenom.

Kvantitativna analiza (novorojeni 1961-1970)	dečki	deklice
vsi novorojeni	148983	142612
najpogostejših 200 imen	128740	123113
izvorno slovenska ali podomačena imena	122698 (95,3 %)	119685 (97,2 %)
tuja imena	6042 (4,7 %)	3428 (2,8 %)

Vsa imena iz tega obdobja, ki jim lahko pripišemo angleški izvor, so popolnoma podomačena (*Robert, Edvard, Edi; Edita*); njihov delež znaša 6,8 % (8692 od 122698) pri novorojenih dečkih in 0,2 % (203 od 119685) pri novorojenih deklicah. V tem obdobju zlasti izstopa ime *Robert*, saj je bilo kar 3674 dečkov poimenovanih s tem imenom (2,9 % vseh najpogostejših 200 moških imen). Bilo je 5. najbolj priljubljeno med vsemi moškimi imeni tega obdobja. Med tujimi imeni tega obdobja največkrat naletimo na imena, ki so balkanskega izvora (tradicionalna srbska imena kot *Slobodan, Predrag*;

Radmila, Ružica, hrvaška imena *Stjepan; Snježana* ali muslimanska imena *Senad, Ramiz; Fatima, Mirsada*). Le-ta so bila na Slovenskem v rabi pri neslovenskih starših srbskih, hrvaških, bosanskih ali albanskih korenin in jih le težka označimo za vnos v slovenski jezik¹¹.

Podatki za obdobje 2001-2015 kažejo nekoliko drugačno sliko.

Kvantitativna analiza (novorojeni 2001-2015)	dečki	deklince
vsii novorojeni	154233	145757
najpogostejših 200 imen	130993	120126
izvorno slovenska ali podomačena imena	107733 (82,2 %)	91146 (75,9 %)
tuja imena	23260 (17,8 %)	28980 (24,1 %)

Med izvornimi slovenskimi imeni tu prvič naletimo na imena, ki jih v preteklosti Slovenci nismo uporabljali (npr. *Lan, Svit, Ažbe, Gaber, Brin, Gaj, Bor, Brina, Luna, Tisa, Melisa*), med podomačenimi imeni pa stare sposojenke, ki so v rabi že desetletja, če ne stoletja, pa tudi nekatera imena, ki jim lahko pripišemo angleški izvor in ki so popolnoma podomačena (*Patrik, Alan/Alen, Ožbej, Robert*), ter nekatere okrajšane oblike podomačenih imen, ki so nastale pred kratkim in morda pod angleškim vplivom (*Mark, Tim, Tom*).

Tuja imena tega obdobja zopet vključujejo muslimanska imena (*Ajdin, Kenan, Tarik; Lejla, Ajša, Emina*), srbska imena (*Aleksandar, Nikola*), imena nedoločnega ali mešanega izvora (*Stefan, Kris, Marsel, Rene, Adrian; Ivona, Tia*), germanska imena (*Lars, Jon; Pia, Loti*) ter mnoga kreativna imena, ki bi jim le težko pripisali etimološki izvor (*Nal, Din; Inja, Kiara*). Med dvesto najpogostejšimi najdemo tudi take, ki bi jim lahko pripisali angleški izvor ali

¹¹ Podobna slika se zadnja desetletja kaže v Veliki Britaniji. Uradna statistika (www.ons.gov.uk) kaže, da se je leta 2013 ime *Mohammed/Muhammad* povzpelo na 2. mesto najbolj priljubljenih imen v Veliki Britaniji (takoj za *Oliver* in pred *Jack*). Vendar je pri tem treba upoštevati, da je ime *Mohammed/Muhammad* v Veliki Britaniji rabljeno izključno med muslimanskimi priseljenci in bi ga kot takšnega težko prišteli med angleška imena.

vsaj anglo-ameriški kulturni vpliv: *Alex, Liam, Kevin, Val*¹², *Ian, Max, Nick, Patrick, Lucas, Dan, Leo; Lana, Mia, Laura, Tara, Neli, Zara, Kim, Vanesa/Vanessa, Ella, Emma, Evelin, Melani, Ava*, in *Erin*. Čeprav je presoja o stopnji podomačenosti oz. tujosti nekega imena odvisna od posameznika, lahko nedvomno potrdimo težnjo po novih, v preteklosti neznanih imenih. Primerjava obeh tabel tudi jasno potrdi, da se je povečal delež osebnih imen, ki so sposojena iz tujih virov: medtem ko je bil delež tujk med imeni novorojencev v šestdesetih letih manj kot 5 %, se je le-ta v obdobju med 2001 in 2015 zvišal na 17,8 % pri dečkih in 24,1 % pri deklicah.

Eden od ciljev te raziskave je tudi ugotoviti, v kolikšni meri je na novo uvožena imena vplivala angleščina oz. z njo povezana kultura. Če upoštevamo število tako že podomačenih kot tudi še ne podomačenih angleških imen, ta delež znaša 8,6 % med najpogostejšimi deškimi imeni in 7,5 % med najbolj priljubljenimi dekliškimi imeni. Angleščina kot vir novih imen tako ni prevladujoč vpliv in najverjetneje ta imena ne bodo ogrožala in izpodrivala tradicionalnih slovenskih imen.

5. Sociološka analiza sposojevalcev

Nenazadnje pa smo s pričujočo raziskavo želeli tudi ugotoviti, ali starše, ki se odločajo za tuja imena namesto domačih, povezujejo kakšne skupne sociološke značilnosti in kakšni so njihovi razlogi za izbor imen angleškega izvora. V ta namen smo 50 staršev vrtčevskih otrok z Vrhnike, Brezovice in iz Logatca prosili, naj izpolnijo vprašalnik o imenu njihovega otroka in svoji odločitvi zanj. Spraševali smo po polnem imenu otroka, imenih obeh staršev (in s tem, posredno, o njihovem poreklu), izobrazbi in starosti staršev ter kraju bivanja. Drugi del vprašalnika je bil namenjen ugotavljanju, kako so ime sploh izbrali – ali sta ime izbrala oba starša skupaj, samo eden od njiju, stari starši ali kdo drug. Starše smo tudi vprašali, ali imajo raje tradicionalna domača imena, tuja imena ali nova kreativna imena. Pri razlogih za svojo odločitev so lahko izbirali med več odgovori: ime je tradicionalno v njihovi družini, ime je čisto posebno in ga nima nihče drug, enako ime ima že otrok prijateljev, znancev ali sorodnikov, ime so našli v knjigi o imenih, tako je ime nekomu, ki ga občudujejo, tako je ime osebi v filmu, knjigi ali seriji, tako je ime neki slavni osebi (npr. pevcu, igralcu, športniku) ali pa so navedli kakšen drug razlog. Zanimalo nas je tudi, ali so na izbor imena vplivali tudi dejavniki, kot so pomen, dolžina in izvor imena. Zato smo starše vprašali, ali poznajo pomen otrokovega imena oz. ali izbrano ime namenoma nima

¹² Oblika *Val* bi lahko nastala pod angleškim vplivom ali pa je to eno od novih izvorno slovenskih imen vrste *Lan, Svit, Gaj*. Ta nova imena nastajajo iz običajnih poimenovanj, ki označujejo naravne pojave (npr. *luna, svit, val*), rastline (npr. *lan, brin, tisa*) ali pa celo po priimkih (npr. *Ažbe*).

pomena. Kar se tiče dolžine imena, so odgovarjali, ali so jim všeč kratka, daljša ali večdelna imena. Glede izvora izbranega imena pa nas je zanimalo, ali so izbrali domače oz. tradicionalno ime, tuje ime ali pa ime, ki mu ne moremo določiti izvora. Zadnji del vprašalnika je bil namenjen oceni, kako premišljen je bil izbor staršev. Odgovarjali so na vprašanje, ali so ime izbrali že mesece pred rojstvom, v porodnišnici ali po rojstvu. Na koncu nas je zanimalo še, ali otroka zdaj kličejo s polnim imenom, ali so ime skrajšali in v katero obliko, ali pa ga celo kličejo čisto drugače.

Pri analizi 50 izpolnjenih vprašalnikov se je izkazalo, da je le petnajst takih, kjer izbrano ime lahko nedvoumno pripišemo angleškemu vplivu, pri še desetih pa je vpliv angleščine možen (npr. *Kayla*). Analiza je pokazala, da poreklo staršev velikokrat dejansko vpliva na izbor imena: neslovenski starši iz nekdanje Jugoslavije se pogosto odločajo za tuja imena, s katerimi izražajo tudi svojo narodno ali versko pripadnost (npr. *Lejla, Aleksandar*), vendar niso ta praktično nikoli angleškega izvora. Imena, ki jih lahko povezujemo z angleškim vplivom, najdemo pri slovenskih družinah ali mešanih družinah¹³. V nadaljevanju navajamo le rezultate analize, ki se nanašajo na 25 vprašalnikov, kjer smo izbranemu imenu lahko pripisali angleški izvor. Dejavniki, ki so se izkazali za popolnoma nepomembne pri izboru imena, so izobrazba, starost in kraj bivanja staršev (vas, mesto, manjši kraj). Kadar so se odločili za angleško ime, sta pri tem sodelovala oba starša (83%, v 16% tudi starejši otrok), v osamljenih primerih samo oče ali mati. Zanimivo je, da je le 25 % staršev, ki so izbrali angleško ime, izrecno navedlo, da so jim všeč tuja imena, kar 58 % pa je navedlo, da so jim všeč nova, kreativna imena, kar postavlja pod vprašaj njihovo zavedanje o izvoru izbranega imena. Pri razlogih za izbor je pričakovano v ospredje stopil vpliv angleško govorečih kultur: kar polovica vprašanih je imenovala osebo iz knjige, filma ali TV serije, ali igralca, ki je vplival na njihovo odločitev. Drugi odgovori so bili bolj razpršeni: ime so našli v knjigi imen, ga izbrali, ker »se dobro sliši skupaj s priimkom« ali ker »ga je lahko izgovoriti« (npr. pri mešani slovensko-kitajski družini). Zanimivo je tudi, da kar 75 % vprašanih staršev ne zanima pomen imena, le 25 % pa je označilo, da poznajo pomen imena, ki so ga izbrali. Kar se tiče dolžine imena, ima 42 % raje kratka imena, 17 % daljša imena, 41 % staršev izrecno izjavi, da je dolžina imena nepomembna, nikomur od vprašanih pa niso všeč dvodelna imena. Odgovori o izvoru izbranega imena se delno pokrivajo z odgovori o preferencah staršev, opisanih zgoraj: 42 % staršev navaja, da so jim bolj všeč tuja imena, 8 % so

¹³ Lenarčič (2012: 887) ugotavlja, da se starši srbskega, hrvaškega ali mešanega porekla odločajo za imena, ki so francoska, angleška ali kako drugače tuje zvoneča, medtem ko se muslimanski starši pogosto odločajo za imena, ki niso prava muslimanska imena, pa tudi ne značilna slovenska imena (npr. *Elvis, Almira*). Naši rezultati to potrjujejo le delno.

bolj všeč domača tradicionalna imena (izbrana imena očitno jemljejo kot popolnoma podomačena, npr. *Aleks*), ostalim je izvor nepomemben. Pri vseh imenih angleškega izvora je bil izbor premišljen, ime so izbrali že mesece pred porodom. Zato tudi ne preseneča, da so se vsa imena ohranila, le v enem primeru so *Oliverja* skrajšali v *Oli*.

6. Zaključek

Čprav sodobni slovenski starši lahko izberejo kakršno koli ime za svojega otroka in pri tem ni nobenih zakonskih omejitev, na njihovo kreativnost pri izboru vendarle vplivajo določene kulturne prakse in prepričanja (več o tem Gerhards 2010: 147-153). Na zavestno odločitev za ime, ki prihaja iz ene od angleško govorečih kultur, gotovo vpliva pozitiven odnos staršev do rabe angleščine in vrednot, ki so s to kulturo povezane. Naša raziskava, tako kvantitativna analiza pod 4 kot tudi sociološka analiza pod 5, je nedvomno potrdila sodobne težnje po individualizaciji in transnacionalizaciji (gl. tudi Gerhards 2010), saj nekateri starši izrecno navajajo svojo željo, da bi njihovi otroci izstopali s svojimi imeni, po drugi strani pa želijo, da bi otroci imeli imena, ki bi bila sprejemljiva, razumljiva in izgovorljiva tudi zunaj slovenskih meja.

Ko smo raziskovali z angleščino povezana imena, ki so jih prevzeli slovenski starši, sta se izoblikovali dve skupini imen: podomačena imena, katerih izvor lahko najdemo v eni od angleško govorečih kultur, ter modni eksotizmi zadnjega obdobja, kjer je angleščina bodisi izvorni jezik ali pa vsaj jezik, ki je vplival na prevzem (npr. *Zoe*, *Ruby*, *Erin*). Naj pri tem opozorimo, da je obe skupini imen pravzaprav težko jasno razmejiti, v pričujoči raziskavi smo za odločilni kriterij uporabljali pogostost rabe imena in časovni razpon vključenosti imena v slovenski prostor. Poleg tega pa se pojavlja še nekakšna podskupina imen, kjer prihaja do odstopanja od že dolgo podomačenih imen, in katerih sedanja oblika bi lahko nastala pod tujejezičnim vplivom (npr. *Mark* namesto tradicionalne oblike *Marko*). Če lahko sodimo po odgovorih staršev, se jim te oblike že zdijo popolnoma podomačene (npr. *Mark* in *Tim*). Ob spreminjanju okusa in estetike osebnih imen lahko pričakujemo, da se bo nabor imen, ki so v rabi na Slovenskem, še povečeval ter postajal vedno bolj heterogen glede izvora ter izgovornih in pisnih oblik. Vprašanje pa je, ali bo ta trend prispeval k nadaljnji transkulturni hibridnosti in oblikovanju večetničnih identitet.

Citirani viri

- Andersen, Gisle. 2014. Pragmatic borrowing. *Journal of Pragmatics* 67, 17–33.
Buchstaller, Isabelle. 2008. The localization of global linguistic variants. *English*

World-Wide 29/1, 15–44.

Fischer, Roswitha. 2015. English personal names in international contexts. *SKASE Journal of Theoretical Linguistics* 12/3, 238–256.

Gerhards, Jürgen. 2010. *Die Moderne und ihre Vornamen: Eine Einladung in die Kultursoziologie*. 2nd ed. Berlin, Heidelberg: Springer-Verlag.

Gerhards, Jürgen. Hackenbroch, Rolf. 2000. Trends and causes of cultural modernization: an empirical study of first names. *International Sociology* 15/3, 501–531.

Hanks, Patrick. Hardcastle, Kate. Hodges, Flavia. 2006. *A Dictionary of First Names*. 2nd ed. Oxford: OUP.

Haugen, Einar. 1950. The analysis of linguistic borrowing. *Language* 26, 210–231.

Ilc, Gašper. Stopar, Andrej. 2004. Angleški končni -e in Slovenski pravopis. *Jezik in slovnstvo* 49/6, 25–31.

Keber, Janez. 2008. *Leksikon imen: onomastični kompendij*. 4th ed. Celje: Celjska Mohorjeva družba.

Lenarčič, Simon. 2012. *Vse o imenih v Sloveniji*. Ljubljana: Modrijan.

Onysko, Alexander. 2007. *Anglicisms in German: Borrowing, Lexical Productivity and Written Codeswitching*. Berlin: Walter de Gruyter.

Onysko, Alexander. 2009. Exploring discourse on global English: a case study of discourse on anglicisms in German. *English Today* 25/1, 25–36.

Onysko, Alexander. Winter-Froemel, Esme. 2011. Necessary loans – luxury loans? Exploring the pragmatic dimension of borrowing. *Journal of Pragmatics* 43, 1550–1567.

Prince, Ellen F. 1988. On pragmatic change: the borrowing of discourse functions. *Journal of Pragmatics* 12/5–6, 505–518.

Sicherl, Eva. 2015. The English-Slovene Language Contact: Borrowing of Personal Names. *Linguistica* 55, 273–289.

Treffers-Daller, Jeanine. 2010. *Borrowing*. V J. Verschuieren, J.-O. Östman, J. Blommaert, in C. Bulcaen, eds. *Handbook of Pragmatics Online*. Amsterdam/New York: John Benjamins.

Weinreich, Uriel. 1953. *Languages in contact: Findings and problems*. New York: Linguistic Circle of New York.

https://en.wikipedia.org/wiki/Oswald_of_Northumbria (datum dostopa oktober 2016)

Statistični urad Republike Slovenije (SURS) <https://www.stat.si/ImenaRojstva/sl> (datum dostopa julij 2015) in <http://pxweb.stat.si/pxweb/Dialog/Saveshow.asp> (datum dostopa september 2016)

Office for National Statistics www.ons.gov.uk (datum dostopa julij 2015)

Statistics Denmark www.dst.dk/en (datum dostopa julij 2015), zlasti naslednje strani: www.dst.dk/en/Statistik/emner/navne/navne-til-myfoedte

www.dst.dk/en/Statistik/emner/navne/Baro

www.dst.dk/en/Statistik/emner/navne/navne-i-hele-befolkningen